

R. P. D.

D'AVELLA

TUSCANEN.

Emendationis Damnorum

Lune 4. Martii 1835.

6

Siista Brunacci per privatam Syrapham diei 5. Junii 1824 tendidit Philippo Anselmi per la lavorazione del Guscino corticem sexcentum Suberum esistenti nella Mandra posta nella Tenuta di Pantallia Territorio di Toscanella, et vendidit prelio scut. nonaginta sub solidali lire monetale intercalare anno 1824. et 1825. et 1826. et 1827.

ml. 31

2 deputatione viri Josephi Valeri, et Laurentii nata majoris ex suis filiis. Die autem 5. Decembris instantis anni 1825 auctio pretio ad scuta centum supra trigesita emit ab iisdem Anselmi suberes omnes per tagliarsi, e brugiarsi ad uso di Potassa, emissa per venditores declarazione di aver ricevuto altri scudi lo ja saldo di tutte le piante che sono in della Mandra, che restano a favore del suddetto Signor Anselmi per tagliarsi dal fondo, et emissa etiam obligatione = esser tenuti al rimborso della somma ricevuta in caso di proibizione di detta lavorazione. Licet autem Anselmi omnes suberes arbores emisset, non nisi tamen quam pro certa quantitate retulit cessionis veniam a S. Congregatione, quo salutis publicae praest. Sed progresso ab incisoribus numero præstituto processum illico in Anselmum fecit. Reputat hic quas querelus ad Eminentissimum a Secretis status, qui indicta in Anselmum mulcto sunt quinquaginta præcepit = che non sia ulteriormente molestato riservate parò prot, et quatenus de jure avanti il Giudice competente le ragioni de Proprietarii de Fondi per l' emenda de danni, che abbiano potuto risentire coll' eccessività del danno.

3 Ut lucrum ab hac reservatione juri in Sista referret, quæ hæres interim defuncto viro extitit, utens privilegio notissime legis Unic. Quando Imperator rapuit Anselmum apud A. C ad formam resolutionis supremæ Secretarie Status habite in Causa Criminali videndum mirari solvi summam scat. Sessentum, et decem octo debitam in reintegrationem damnorum pro arbitraria recisione facta in Mandra omnium, et singulorum Arborum = Huic fatus damnorum actioni alteram adfecit super nullitate contractuum. Sed Judex eadem Sententia, qua causam super nullitate contractuum firmum apud se retinuit, adhuc petitis per Anselmum, cum non teneri ad refectionem damnorum. Ad S. Ordinem mulier provocavit proposito dubio = An sit locus refectioni damnorum in casu etc. Sed quia mali juris conscientia absuit a Judicio, responsum pro Informante prodidit.

4 Neo diversa esse poterat Patrum Sententia, licet sua iura mulier protulisset. Agebatur enim de damnorum actione, quæ cum plena sit odii atque asperitatis, rejicitur semper, ni probationibus omnium limpidiissimis constet tuum de domino illato, tum de nullo juro inferentis, quia ut inquit *Textus in leg. 51. ff. de Reg. Iuris = Nemo damnatum fecit, nisi qui id fecerit, quod facere jus non habet, et consonat tit. 66. ff. eod. text. in leg. 13. ss. qui ff. de insur. leg. 3. tit. 6. ff. de incendiis ruina, et S. Rot. in decis. pao n° b. tom. 5. nuper. in Rom. seu Portuen. damnorum*

16 Jan. 1788. f. o. cor. Molinaria *in Senapallien seu Veneta Executionis Requisitorialium super tertio Dubio.* 27.

Febr. 1824. f. 300 x. Restat cessionis aliquantum nullum.

4 Erat autem h[ab]it[us] evidenter nullum cedatum nullum passum fuisse. Sistum a facta per Anselmum arborum subdere in cessione, quamcum jure usum fuisse. Anselmum in his cedendis, exhibitis nonque contractibus diei 5. Junii 1824, et diei 5. Dec. 1825, exploratum in facto erat. Sistutus venit dicens Anselmio fuisse in pianis existenti nigra Mandria per tagliarsi, e bruciarisi ad usum di Pottissa. Cum itaque ob expletam venditionem esse arbores absenserent in Sistæ dominio, atque in Anselmum fuisse translatæ per se pertebat, nullum ab eorum successione dampnum fuisse. mulier illatum, quoque jure in his succideodis usum fuisse Anselmum, ita ut danda in eum minime esset actio legis Aquilis Arborum furtim cesarum, qua fecerit non qui sors, sed alienas arbores cessit.

5 Facile hinc prospiciebat, quam male in primordiali libello fundamentum actionis suæ posuerat Sista super asserta resolutione edita a Secretis Status, quæ præter multam sent, quinquaginta Anselmio invenitum redirentur fuerunt prout, et quatenus de iure opavit il Giudice competente la ragioni dei Proprietarii de' Fondi per l'emenda dei danni che abbiano potuto risentire col' accessibilità del taglio. Reservata nonque dampnorum actio prout, et quatenus de jure eo tantum casu suffragari poterat, quo ex jure dampna essent reficienda ob excessivam non solum respectu publicæ utilitatis, ac salutis, sed quoque respectu i Proprietarii de Fondi arborum cessionem.

6 Et sane cum ob necessarium lignorum usum publice interficit, certo ac determinate cessioni arbores esse subjectas, ne, quam suppeditant ad variis non minus uniles quam necessarios usos, materia deficit, plures in id a Republicæ Moderatoribus latè sunt leges, quæ justum, ut excedere privatos nequeat, quin penam ad publicam vindictam luat. Et huit quidem Anselmius peccaniarium penam ob excessum cessionis quantitatem sibi a lege prescriptam. Sed ab isto contra legem ex esso nequit inferri cessionis excessivitas per le ragioni de Proprietarii de Fondi, ni patet progressum fuisse numerum exemplarum arborum. Quia propter cum arbores cunctas emisset Anselmius, quæ in Sistæ dominio erant nella Mandria di Pantalla, potuit cunctas succidere, quin exsto vel in minimum dici possit excessiva per le ragioni ipsius Sista. Peracta enim venditione desit Sista super distractis arboribus qualemcumque ius habere.

7 Nec mulieri profunisset, in nullitate contractuum ius reponendi damni constituere. Etenim, cum de asserta nullita-

te separatum pendebat iudicium, fas non erat. Sicut et per
viam exceptionis hodie cum nullitatem proponere, quae
per modum actionis principij in altero separato iudicio
dignoscitur, uti docet S. Ordo in Rom. Pet. 25. Febr. 18 (8. 18)
§. 8 cor. Emo Bussi, et in Regina Defalchi 96. Apr. 1806.
§. 5 cor. Emo Serlupi. Fortius vero, quis Sista damnata ex-
poscerat non ob nullitatem contractum, sed taxative ad
formam Resolutionis Secretaria Status. Ex quasi contra-
cto igitur, qui a contestati lice erit, titulus, pro quo
damnata fuerunt exposcita imputari hodie nequibat, leg. sicut
quis stipulatus sit et de verb. obligat. gloss. in leg. 1. de
divers., et tempor.

Et ita eccl. altera tantum eccl. deficitum est.

ROMÆ MDCCCXXXIII.

Ex Typographia Reverendæ Cameræ Apostolice.

Superiorum Permissu.

